

Čerstvá držitelka Opavské Thálie za operu Ilona Kaplová:

Odcházet z Opavy se mi nechce

Čerstvou držitelku opavské Thálie Ilonou Kaplovou jsem si těsně po předání ceny dohodla rozhovor. Už v jeho úvodu mě paní Kaplová smile překvapila – zatímco bych od umělkyně jejího formátu čekala zpoždění hodné nejméně umělecké půlhodinky, seděla disciplinovaně ve smluvený čas v ratanovém křesle místního jazzového lokálu a nenápadně usrkávala mojito. Byla přirozená, milá, spontánní a nenuceně odpovídala na otázky. Ačkoliv je dobrá herečka, nepřehrávala. Rozhovor se stočil na kariéru, rodinu, umělecké ambice, výrazové polohy mezzosopránů, ale i k tomuto oboru vážící se trapasy, o které člověk s běžnou profesí hned tak nezakopne. O svém povolání mluvila s patřičným zapálením a nemohla si vynachválit své současné působiště – opavské Slezské divadlo, jehož je již šestou sezónou členkou (v angažmá teprve třetí sezónu). Na první pohled je k nerozeznání od běžných žen, ale po chvíli zjistíte, že s ní šíjí všichni čerti. Na jevišti se podle svých vlastních slov chodí odreagovat asi tak, jako běžný člověk chodí na masáže nebo do sauny. Tréma z ní spadne ihned, co na něj vstoupí. Manžela Zdenka (sólita Slezského divadla) potkala na divadle, a jak sama říká, je jejím kolegou a rádcem nejen na prknech co znamenají svět, ale i v životě. S maminkou téměř čtyřleté dcery Natálky jsem si povídala o dřině, slzách, potlesku a motivaci, na jejímž začátku stojí téměř vždy chuť ukázat nepřijím lidem co skutečně umí.

■ **Jaké jsou Vaše první pocity, když jste získala čerstvou držitelku ceny „Opavská Thálie“?**

Jsem velmi šťastná. Roli Ljubaši mám moc ráda a jsem potěšena, že jsem byla oceněna právě za tuto roli. Tato cena je zároveň krásným dárkem k mým třicátým narozeninám. Ceny si velmi vážím a budu se snažit, abych nezklamala...

■ **Co je podle Vás zapotřebí k tomu, aby se člověk stal výborným pěvcem?**

Podle mého názoru musí mít dobrý pěvec talent, duši, trpělivost, ambice, hudební citění, špetku sebevědomí a také kantora, který jeho hlas povede správným směrem.

■ **Kolik procent je podle Vás v tom, co umíte, a kolik jste musela nacvičit a vyplácet?**

Myslím si, že u mě je to 50 % na 50 %.

■ **Kterému repertoáru dáváte přednost?**

Nemohu říct, čemu dávám přednost. V každém období je pro můj obor nádherná role. Ale pokud bych se řídila srdcem, tak na prvním místě je Itálie, dále Francie, Čechy, Rusko a Německo.

■ **Máte nějaké vysněné role, které byste si chtěla zazpívat?**

Ráda bych si zazpívala Carmen, Amneris, Kostelníčku a Eboli. Ale mým největším snem je vypočítávat Filištinku Dalila.

■ **Jak široký je Váš repertoár?**

Jelikož jsem u divadla teprve šest sezón, tak můj repertoár není zase tak široký. Mám celý život na seznamování se s novými rolami a samozřejmě i s koncertním repertoárem.

■ **Dokážete plynule přecházet třeba z baroka do romantismu?**

Plynule rozhodně nepřecházím a ani jsem se s tím u nikoho jiného nesetkala. Podle mého názoru to ani nejde. A i když jsem k tomu někdy donucena okolnostmi, musím zvážit své síly, technické schopnosti a musím si vždy uvědomit, kde jsou mé hranice, abych si neublížila.

■ **Jak rychle studujete role? A potřebujete dané role v konkrétním jazyce porozumět, jdete po příběhu, do detailů, anebo jste spíše spontánní typ, který používá intuici?**

Roli studuji podle času. Někdy se stane, že na roli mám jen osm týdnů. Provoz v divadle je nemilosrdný a musím se poprat i s tak šibeničním termínem. Pokud je role v jazyce, který neovládám, tak se snažím, samozřejmě s něčí pomocí, o doslovný překlad, abych textu porozuměla. Nikdy se nespolehám na intuici. Vždy se snažím, aby daná role, v mém provedení, působila přirozeně a pro diváka věrohodně. Hodně přemýšlím

nad danou postavou a beru si inspiraci od lidí, kteří se postavě podobají, nebo nějakým způsobem přibližují.

■ **Jak byste popsala svůj hlas, je to přírodní dar nebo technika?**

To je moc těžká otázka, na kterou nemohu přímo odpovědět. Z části je to dar a z části je to píle, trpělivost. Měla byste se zeptat mé profesorky. Když jsem ve svých třinácti letech přišla na konzultaci a zazpívala lidovou píseň, tak si má paní profesorka myslela, že je mi dvacet let. Můj hlas byl už v té době hodně vyzrálý.

■ **Sopranistky okouzlují publikum svými výskami, čím podle Vás oslunují mezzosopranistky?**

Také je to těžká otázka. Je to velice individuální. Ale možná, že mezzosopránky mají sametovější, kulatější barvu, která lidskému uchu dělá dobře na duši.

■ **Jste maminkou téměř čtyřleté dcery Natálky. Změnilo nějak mateřství Váš hlas?**

Ano. Je barevnější a zpívá se mi s daleko větší lehkostí.

■ **Jak se dá skloubit umělecký život s mateřstvím?**

Skloubit se to dá velmi těžce. Kdybych neměla chuť, která mi vychází vstříc a rodiče, kteří nám s dcerkou pomáhají, jak se dá, tak bych vůbec divadlo nemohla dělat. Těžší to mám v tom, že manžel má stejnou profesi, proto se nemůžeme střídat.

■ **Kam až sahají Vaše ambice?**

Jsem ambiciózní člověk. V Opavě se mi líbí a nerada bych odcházela do jiného angažmá, ale chtěla bych si zahostovat na všech operních scénách v České republice. A co se týče zahraničí, tak tam mě to netáhne. Myslím si, že člověk musí mít povahu k tomu, aby se vydal do světa. A rozhodně bych neobětovala rodinu kvůli kariéře!

■ **Jaké je Vaše životní krédo?**

Zanechat tu po sobě nějakou památku. Aby si lidé při vyslovení mého jména vybavili člověka, který jim z jeviště posílal pozitivní energii a zanechal v srdci krásný zážitek.

Markéta Wiesnerová

Opavská Thálie za divadelní sezónu 2008/2009 v oboru opera má již svou držitelku.

Ilona Kaplová.....

Narozena: 16. prosince 1979, Prachatice.

Absolvovala: Konzervatoř v Českých Budějovicích (ze třídy prof. Š. Hraníčkové), Univerzita Mozarteum Salzburg (2000 – 2002) – v rámci studia absolvovala soukromé kruzy s N. Singer – dirigentkou z milánské La Scaly a sólistou ze Sydney Opera House S. McLainem.

Účinkování v zahraničí:

Při studiu na Univerzitě Mozarteum v Salzburgu měla možnost ztvárnit roli Marcelliny ve Figarově svatbě, zúčastnila se mnoha prestižních vystoupení – jako např. Festivalu mladých umělců evropských zemí v Pasově, koncertního turné ve francouzském Nancy.

Získaná ocenění:

1. cena na XXII. Soutěžní přehlídce konzervatořů v Pardubicích (1998). Semifinalistka mezinárodní soutěže Hans Gabor Belvede-

Slezské divadlo v Opavě zabodovalo v uplynulé sezoně divácky úspěšným a dramaturgicky lákavým titulem - Carskou nevěstou ruského autora Nikolaje Rimského-Korsakova. V titulní roli Ljubaši oslnila porotou Opavské Thálie mladá talentovaná pěvkyně Ilona Kaplová. Ačkoliv stojí na prahu třicítky a v opavském divadle působí teprve šestou sezónu, dokázala naplno využít svůj pěvecký a herecký potenciál ke ztvárnění zhrzené milenky bojara Grjaznoje. Dramaticky vyhroceným zpěvem naplnila představu o zoufalé Ljubaši, která je schopna zaprodat se komukoliv, aby se pomstila nic netušící sokyni. S hereckou naléhavostí dovedla posluchače vtáhnout do příběhu, na jehož konci čeká postavu Ljubaši tragická smrt. Svůj lahodný a jímavý mezzosopranový tónob, schopný naléhavých akcentů, dokázala přizpůsobit mnoha klíčovým momentům opery. Díky podmanivému hlasu se zajímavě potěmělým zabarvením zvládla s lehkostí vystoupat k lahodícím výškám, stejně jako ke chmurně zabarveným tónům, jež vyvolávaly pocity zoufalství až mrazilo. Velkou předností paní Kaplové je skutečnost, že její pěvecký výkon stojí zcela v područí hudby, nevystupuje záměrně na povrch, nesnaží se oslnit, ale je v souladu s obsahovým vyzněním opery. Podtrženo, sečteno: suverénní pěvecký výkon, mladické zapálení a propracované herectví.